

Eeli kirjastossa

Satoi vettä.

Eelillä oli tylsää.

Hänen paras ystävänsä Miisa
ei ollut kotona,
joten Eelillä ei ollut leikkikaveria.

– Lähdetään kirjastoon!

ehdotti äiti.

– Mikä se on?

Eeli ihmetteli.

– Kirjasto on kiva paikka,
äiti sanoi.

– Siellä on paljon kirjoja,
elokuvia, musiikkia ja vaikka mitä.

Eeli mietti.

– Mutta minulla ei ole yhtään rahaa,
hän valitti.

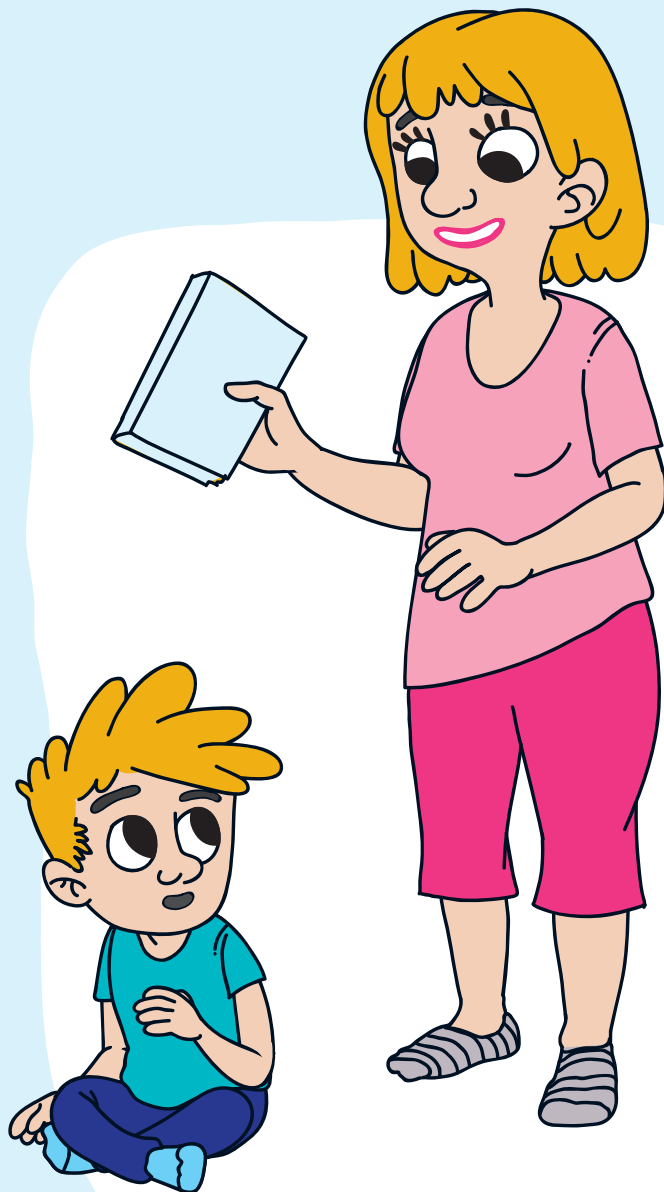
– **Kirjastossa et tarvitse rahaa.**

Melkein kaikki on ilmaista,
äiti kertoi.

Eeli ilahtui.

Äiti otti tukevan kassin mukaan.

Äiti ja Eeli lähtivät yhdessä kirjastoon.

Kun he pääsivät perille,
äiti ja Eeli menivät
pöydän takana istuvan työntekijän luokse.
– Eeli tarvitsee **kirjastokortin**,
äiti kertoi työntekijälle.
Työntekijän paidassa oli kyltti,
jossa luki ”Matias”
– Onko sinun nimesi Matias?
Eeli kysyi työntekijältä.
– Onpa hyvinkin.
Sinä saat kirjoittaa oman nimesi tähän lappuun,
Matias vastasi ja hymyili.

Lappu oli **kirjastokorttihakemus**.
Siihen kirjoitettiin muutakin kuin nimi,
esimerkiksi osoite ja puhelinnumero.
Äitikin kirjoitti nimensä siihen.

Viimein Eeli sai ihan **oman kirjastokortin**.

– Kirjastokortilla saat lainata kirjoja,
lehtiä, elokuvia, pelejä, musiikkia
ja vaikka mitä kirjastosta,
Matias kertoi.

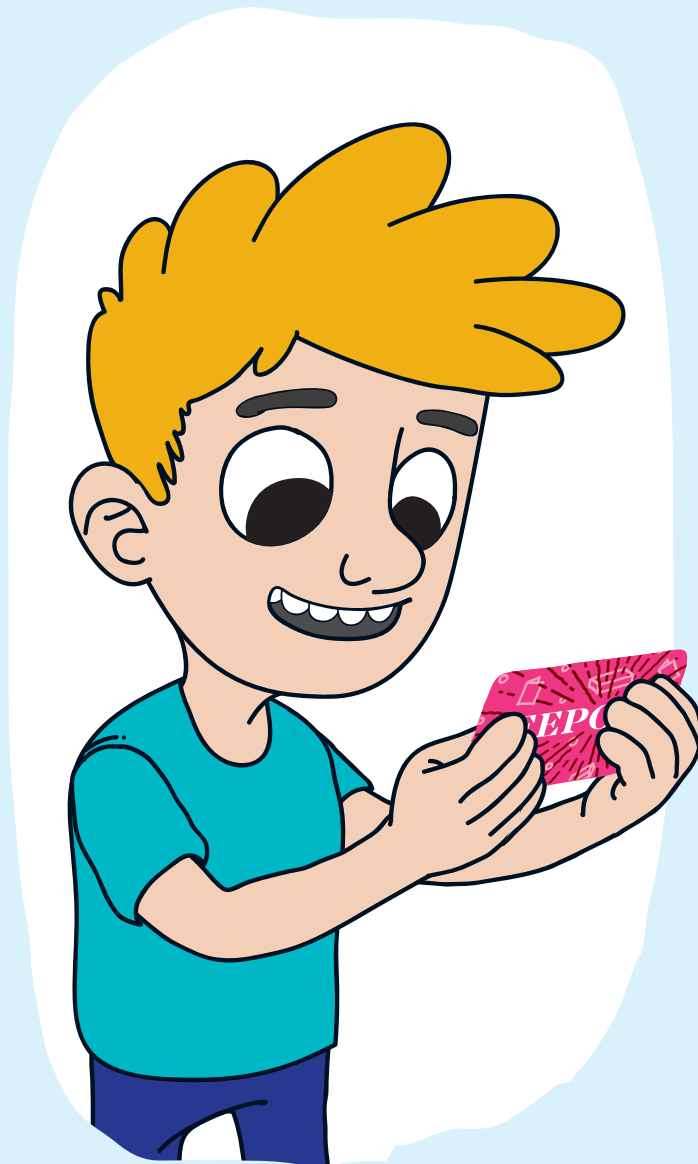
– Eikä maksa mitään!

Eeli muistutti.

– Ei maksa,
jos **pidät lainoista hyvää huolta**
ja palautat ne kirjastoon ajoissa,
Matias vastasi.

Hän kertoi myös,
että kirjaston työntekijöiltä
voi aina kysyä apua.

He voivat myös vinkata
kivoja kirjoja.

– Minä voin lainata isällekin jotain,
vaikka Pelit-lehden,
Eeli innostui.

– **Kirjastokortti on tarkoitettu vain sinun käyttöösi.**

Isällä on ihan oma kortti,
äiti muistutti.

– Hyvä on,
Eeli vastasi.

– Saanko nyt mennä pelaamaan?
Tuolla pöydällä on Kimble,
Eeli kysyi.

– Tutustutaan kirjastoon ensin,
äiti vastasi.

Eeli ja äiti kiersivät kirjastossa.

Äiti näytti Eelille,
missä oli tietokirjoja koirista.

Eeli löysi itse sarjakuvia,
ja musiikkia.

Eeli halusi lainata kotiin
muutaman sarjakuvan
ja kuunnella yhden levyn.
Hän laittoi ne kassiin.

– Jipii!

Äiti, tule katsomaan!

Minä löysin hauskan elokuvan!

Eeli innostui.

Hän huusi kovaa

ja alkoi hyppiä innosta.

– Shh! äiti sanoi.

– **Kirjastossa saa puhua,
mutta ei huutaa.**

**Huutaminen ja hyppiminen
häiritsee muita asiakkaita.**

Eeli nolostui.

Hän katsoi ympärilleen.

Hän näki aikuisia ja lapsia,

jotka lukivat kirjoja

ja pelasivat pelejä

ja tekivät läksyjä.

Äkkiä joku kosketti Eelin olkapäätä.

Hui!

Kuka se oli?

Eeli kääntyi.

Sehän oli Miisa,

Eelin paras ystävä!

– Mitä sinä täällä teet?

Eeli kysyi.

– Minulla on salainen tehtävä,

Miisa kuiskasi.

Eeli kiinnostui.

– Mikä ihmeen salainen tehtävä?

– Tule, niin näet,

Miisa supatti.

Miisa tarttui Eelin käteen

ja veti hänet perässään kirjahyllyjen taakse.

Siellä oli ovi.

He kurkistivat ovesta.

Huoneessa istui koira.

Koira oli ihana.

Se näytti ystävälliseltä.

– Kuinka kirjastossa voi olla koira?

Eeli ihmetteli.

- Tuo on lukukoira,
Miisa esitteli.
- Lukukoira kuuntelee,
kun minä luen sille.
- Mutta ethän sinä vielä lue kovin hyvin,
Eeli muisti.
- En luekaan,
siksi minä harjoittelen koiran kanssa.
Se tykkää, kun sille luetaan,
eivätkä virheet haittaa sitä,
Miisa vastasi.

- Voisitko nyt mennä pois,
että saan lukea rauhassa.
Lukemisen jälkeen voin tulla teille kylään,
Miisa sanoi.

Eeli lähti etsimään äitiä.
Äiti löytyi kirjaston perältä.
Hän oli löytänyt puutarhakirjan.

- Mennäänkö kotiin?
Eeli pyysi.
- Miisa tulee kohta meille leikkimään.
Me aiotaan leikkiä kirjastoa
ja lukukoiraa
ja vaikka mitä!

Eeli kiiruhti ulko-ovea kohti.

– Hei! Unohditko jotain?

äiti kysyi.

Eeli pysähtyi.

– Kirjat pitää lainata,

äiti muistutti.

Niinpä tietysti.

Eeli ja äiti menivät lainaamaan kirjat.

– Puutarhakirjoja oli aika vähän hyllyssä,
äiti sanoi Matiakselle.

– Niitä on lisää **e-kirjoina**,

Matias kertoi.

– Ai, niin kuin etana-kirjoina vai?

Eeli ihmetteli.

– Ei, vaan **elektronisina kirjoina**.

Niitä voi lukea tietokoneelta

tai tabletilta

tai puhelimesta,

Matias kertoi.

Hän näytti äidille ja Eelille,

kuinka kirjaston e-kirjoja lainataan

omalle tietokoneelle tai tabletille.

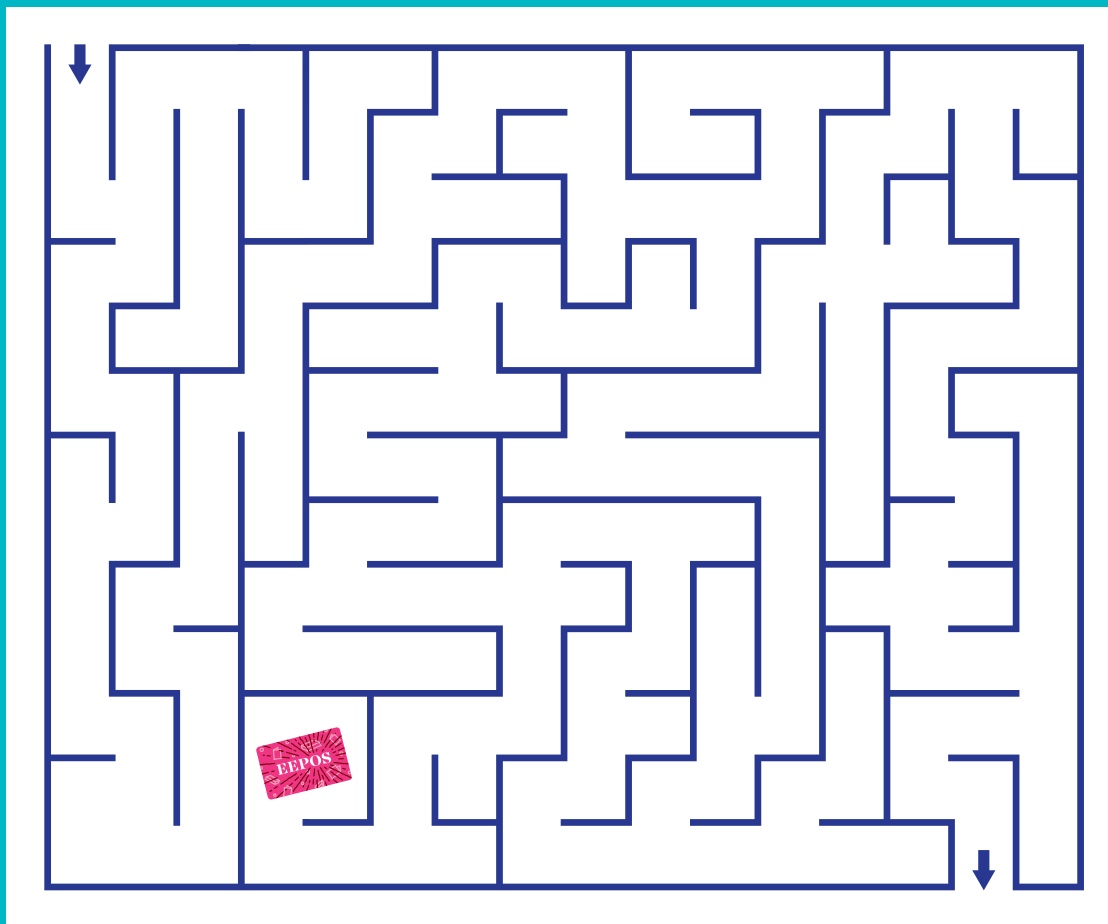
– Kylläpäs kirjasto on kiva paikka,
Eeli sanoi äidille,
kun he kävelivät kotiin.
– Niin minustakin.
Mutta tämä kassi painaa todella paljon,
äiti sanoi.
Tosiaan.
Kassissa oli aika monta lainattua kirjaa.

TERVETULOA EEPOS-KIRJASTOON

- Alle 15-vuotias tarvitsee isän, äidin tai muun huoltajan suostumuksen kirjastokorttiin.
- Kirjastokortti on henkilökohtainen. Älä lainaa kaverille omalla kortillasi.
- Sinulla täytyy olla kirjastokortti mukana kun lainaat kirjastosta.
- Kirjastokortin ja salanumeron avulla voit käyttää lainausautomaatteja, verkkokirjastoa, tietokoneita ja lainata e-kirjoja.
- Eepos-kirjastokortti käy 22 kunnan kirjastoissa ja kirjastoautoissa.
- Yleensä laina-aika on neljä viikkoa, peleillä ja elokuvilla laina-aika on kaksi viikkoa.
- Jos haluamasi aineisto on lainassa, voit tehdä siitä varauksen. Voit varata myös aineistoa, joka on vasta tulossa kirjastoon.
- Voit lainata saman aineiston uudestaan yhteensä kymmenen kertaa, jos siitä ei ole varauksia.
- Lasten aineistoista vain elokuvista ja peleistä peritään myöhästymismaksu.
- Joissakin kirjastoissa on lapsille kerhoja, pelejä, lukukoiratoimintaa, satutuokioita ja elokuvailtoja.

Kysy lisää lasten toiminnasta omasta kirjastostasi!

Kokeile, selviätkö läpi labyrintistä.
Nappaa matkalla mukaasi kirjastokortti.

EELI

Aluehallintovirasto
Regionförvaltningsverket

EELI KIRJASTOSSA

Esitteen tekstit:
Mervi Heikkilä

Graafinen suunnittelu ja taitto:
Mainostoimisto Aada

Kuvitus:
Pekka Kurki

Painopaikka:
KTMP Group

**BIBLIOTEK
KIRJASTO**